

lem Arbejderne, skønt det jo er et Frihandelsland. Det ærede Medlem havde derfor ikke Lov til at anføre det som Argument, at Industrien ikke havde godt af at komme ind under Beskyttelse. Det var jo netop Kørntolden, der vanskeliggjorde det for Industrien at tage Konkurrencen op med de andre Lande, og det var derfor de industridrivende selv, der ønskede en Forandring. Den engelske Beskyttelse bestod væsentligst i de svimlende høje Kornpriser, som man absolut maatte bort fra.

Til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) skal jeg sige, at ganske vist er den Afhandling, jeg sigtede til, ældre; men jeg tilføjede ogsaa, at disse Tal maaske ikke ganske gælde nu. I nogen Maade maatte de selvfølgelig fremdeles være gældende, og jeg har ogsaa langt senere hørt Professoren udtale sig paa lignende Maade, at Fordelingen i alt væsentligt er retfærdig, og fordi han paa et eller andet Punkt har udtalt sig mod Anvendelsen af denne Afhandling, ligger ikke deri, at han selv skulde være imod den i dens Helhed.

Angaaende Kompromis'et vil jeg sige, at ingen ønsker et Kompromis mere end jeg, jeg kan i den Henseende henholde mig til, hvad der alt er sagt; men vi maa ikke gaa længere ned, end vi med Sikkerhed kunne formode, at Industrien kan taale. Det er der heller ikke nogen Grund til i denne protektionistiske Periode. Det kan man ikke forlange af os, og jeg tror fremdeles ikke, at Vælgerne ville det.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Skønt det egentlig er ufornuddent at fortsætte Ordskiftet længer, maa jeg dog have Lov til at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de sidste Udtalelser. Jeg ved ikke, om det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) har følt, at jeg har maalt ham Skæppen fuld. Jeg kan forsikre ham om, at det ikke i mindste Maade har været min Hensigt at forsøge paa at maale ham Skæppen fuld. Det har kun været min Opgave at svare paa de Indvendinger, der vare fremkomne mod mit første Foredrag, særlig fra det ærede Medlem og fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Bjerre). — Man har sagt, at vi have forladt Værditolden, fordi den er uigennemførlig. Men de Herrer maa vide og vide det ogsaa sikkert, at naar vi have ladet den fare, er det ikke, fordi vi finde den uigennemførlig.

Jeg tror ved mine tidligere Udtalelser at have godtgjort, at jeg betragter den som gennemførlig, i alt Fald er den gennemførlig og er bleven gennemført mange Steder. Jeg skal saaledes minde om, at for faa Aar siden blev den gennemført over hele Linien i Kanada. Den er ligeledes gennemført i Holland og for en stor Del i Belgien, endvidere i de nordamerikanske Fristater, for et Par Aar siden blev den gennemført i Indien med 5 pCt.; den gælder ogsaa i de østasiatiske Stater, f. Eks. i Siam, med 3 pCt. paa de fleste Artikler og 5 pCt. paa de øvrige. Jeg ved ikke, at der er nogen Vanskelighed derved. I Holland kan f. Eks. et Par Mand paa Toldboden i Amsterdam i kort Tid ekspedere Hundreder af Kasser, i Løbet af en Times Tid udføre det samme Arbejde, som vi skulle have Hundreder af Arbejdere paa Kjøbenhavns Toldbod til at beskæftige sig med i længere Tid, saa jeg tror, Værditolden er let gennemførlig. Jeg tror endog saa, at den er langt lettere gennemførlig end det Vægttoldsystem, vi have. Det er altsaa ikke af den Grund, som det ærede Medlem sagde, at vi have ladet Værditolden falde, men Grunden har jeg tydelig nok sagt forrige Gang, jeg havde Ordet, og jeg skal ikke gentage den.

Det glæder mig, at begge de ærede Medlemmer nu alligevel indrømme, at Tolden virker som Indførselsforbud for en Del grove og simple Varers Vedkommende — det er allerede noget — men saa vil man gøre gældende, at det gør intet, thi man faar alligevel disse Varer lige saa billigt som eller billigere her i Landet end fra Udlandet. Det forholder sig ikke ganske rigtigt. Ganske vist produceres adskillige Varer her lige saa billigt som i Udlandet, og Beskyttelsen udnyttes altsaa i meget ringe Grad, det ved jeg meget vel, men i Hovedsagen er det saaledes, at Tolden bliver et Indførselsforbud, ikke direkte, men indirekte. — De ærede Medlemmer vilde fremdeles holde paa, at mine Bemærkninger om Haandværkets Stilling til den store Industri ikke havde deres Rigtighed. Jeg vil foruden, hvad jeg sagde i mit forrige Foredrag, henviser til Kommissionens Betænkning, Afdeling B, Side 224. Der siges, ikke af Mindretallet, men af hele Kommissionen og særlig Flertallet — thi det er Flertallets Sekretær, der har konciperet denne Afdeling af Betænkningen — der er al mulig Anledning til at søge fremdeles at opretholde Skomagerhaandværket, men da det just er truet af Fabrikvirksomheden, særlig af den indenlandske, vil